

ger, de vil hjælpe og støtte, er uenige med dem, for de ønsker sig, at NATO også i denne situation tager militære midler i brug. Det er der megen dokumentation for, det har vi et godt kendskab til. Dem, der er forfulgt, ønsker ikke af os, at vi skal være passive.

Til allersidst: Jeg vil gerne takke for debatten i dag. Jeg synes, den giver et godt grundlag både for det politiske, det militære og den humanitære indsats, som Danmark og NATO skal yde i den kommende tid, og det takker jeg for.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke glæde over, at så mange partier bakker op om regeringens håndtering af konflikten, og understrege, også bare for en klarheds skyld, at vi er villige til at følge den plan, som NATO har lagt frem, og holde ved. Det er et utrolig vigtigt signal at få sendt, ikke alene til den danske befolkning, men også til dem, som vi udøver og udfører denne aktion sammen med.

Vi er villige til, hvis der fortsat skønnes at være behov for luftbombardementer, at følge det, så længe det skønnes nødvendigt, og vi er villige til, når vi engang langt henne i forløbet kan se det formålstjenlige i at finde en femte, syvende fase, så at kunne gå ind i en diskussion om at bruge troppedeployering, men det er ikke tidspunktet endnu, og derfor er vi villige til solidarisk at følge den plan, som de allierede sammen med NATO opererer ud fra.

Jeg vil gerne glæde mig over enigheden, også blandt de øvrige lande, altså de allierede landes regerings enighed.

Tilsvarende vil jeg gerne benytte lejligheden til igen at udtrykke skuffelse over Enhedslistens filosofiske attitude og beklage de postulater, der ligger bag argumentationen. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at afvise Enhedslistens forslag til vedtagelse.

Jeg havde håbet, at SF havde fundet sine egne ben under processen, så man havde haft evnen til at tegne et lidt klarere billede, en lidt klarere linje i sin stillingtagen. Også her vil jeg benytte lejligheden til at afvise SF's eget forslag til vedtagelse, som efter vores skøn ikke giver den fornødne sikkerhed for, at en fredsproces vil kunne implementeres.

Afsluttende må jeg glæde mig over den meget stærke folkelige reaktion, som er en opmuntring, er jeg sikker på, for alle dem, som ønsker at gøre en indsats, og som ikke bare vil se pas-

sivt på efterkrigstidens største og værste humanitære katastrofe i Europa.

Vi er nu vidende om, at en million mennesker er fordrevet inde i Kosovo, nogle af dem er kommet ud. Vi har aldrig været vidne til en større humanitær katastrofe i Europa. Socialdemokratiet glæder sig over nu, at stats-, udenrigs- og forsvarsministeren med denne her debat som baggrund kan signalere, at Danmark fortsat står bag de politiske og militære aktioner, som man i situationen skønner er nødvendige, og som der kan opnås enighed om blandt de 19 lande.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Holger K. Nielsen har bedt om ordet. Hr. Søren Søndergaard som ordfører for forslagsstillerne.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er ikke hr. Holger K. Nielsen. Heldigvis. Undskyld.

Forleden dag blev statsministeren beskyldt for at gå Milosevics ærinde, og hvad var dog anledningen til den beskyldning? Ja, det var, at han ikke klart ville melde ud, at det ikke kunne udelukkes, at der skulle sættes landtropper ind. Så går man Milosevics ærinde.

Helt i tråd med det fortæller udenrigsministeren os nu, at vi er nogle, der optræder undskyldende for den serbiske linje, fordi vi ikke deler den linje, som udenrigsministeren står for.

Sidste gang, jeg blev beskyldt for at gå Milosevics ærinde, var lørdag den 3. april. Da havde jeg nemlig den opfattelse, at Danmark skulle åbne sine grænser for flygtninge fra Makedonien, ikke makedonske flygtninge, men kosovaalbanske flygtninge, der var flygtet til Makedonien.

Hvorfor? Ja, fordi enhver ved, at den etniske sammensætning i Makedonien er meget følsom, og et stort influx af flygtninge fra Kosova-albanien ville skabe store problemer i Makedonien. Derfor var det helt afgørende, at der kom en melding til den makedonske regering om, at de kunne være sikre på, at de flygtninge, som de tog, kunne komme videre til andre lande, og at de ikke behøvede at lukke deres grænser, som de truede med, og lade flygtningene stå i ingenmandsland. Reaktionen var: »Enhedslisten går Milosevics ærinde«.

Nu varede den reaktion jo ikke så længe. Senere på dagen den 3. april meddelte Norge, at man var klar til at tage 6.000 flygtninge fra